

”مینی بچی - مات پتا کو پورا پورا فالو کر سہوت بنو،

یاد اؤر شریمت کی آڈار پر ہین باپ کی تخت نشین بنینگی۔“

پرشن :- کس پرشارت سین سیکنڈ ۾ جیون مکتی پراپت ہو سکتی هئ؟
 اُتر :- پرشارت کرو اُنت کال ۾ ایک باپ کی سواۓ دوسرا کوئی پی یاد نہ آئی۔ اِسکی لیٹی بُڈی کو گرہست وھنوار ۾ رھتی پی نیارا رکو۔ سپ کچ پوئتی جائو، شریمت پر چلتی رھو۔ کسی کو پی کانٹا نہین لگائو۔ ہر قدم ۾ مات پتا کو فالو کرو۔ کوئی پی کمپی هئ تو اُوناشی سرجن کو سچ سچ بنلاؤ۔

گیت ۱ - نئین عمر کی کلیان ہو تہ....

اومر شانتی . بچون کو اِس گیت کا اُرت سمجھاتی هئ۔ یہ جو مہما کرتی هئ اِس دیش ۾ جنمی ٿی سینا.... یون تو واسطو ۾ میل اؤر فیمل سب سینائین هئ کیونک سب پڳتیاں هئ، پڳتی کرنی والی، پڳوان کو یاد کرتی هئ۔ یہ سجنیان ساجن کو یاد کرتی هئ۔ کس لیٹی؟ قول بنی لیٹی۔ کھتی پی هئ نان کمل قول سمان رھنا هئ۔ اَب تہ جانتی ہو تہ آتمائون کا باپ پرماتما هئ۔ اُن سین سورب کا ورثا ملنا هوتا هئ، جسکو جیون مکتی کھا جاتا هئ۔ جیون مکتی کا ورثا ضرور ملینکا سنیگ کی لیٹی، کلھیگ کی لیٹی نہین۔ نئین دنیا شروع هوتی هئ گویا نانک نیان شروع ہو جاتا هئ۔ دنیا پُراپی هئ تو نانک پی پُراڳا ہو جاتا هئ۔ اَب یہ هئ پُراپی دنیا۔ نئین دنیا ۾ لکشمی نارائڳ جئسی قول ٿی۔ اُپی تہ جانتی ہو ہر کانتون سین قول بن رھی هئ سورب کا مالک بنی لیٹی۔ کانٹا وی هئ جو ایک دو کی اوپر کام کٹاری چلاتی هئ۔ تمکو نشچیہ هئ ہر آتمائون کا باپ آیا هوتا هئ قر سین سدا سُکی سورب کا مالک بنانی۔ اِس نشچیہ ۾ گزبڑ نہین هونی چاہیٹی۔ باپ نین آکر اُنکو (دادا کو) پی سمجھایا هئ۔ یہ کھتی هئ بروبر ہر نہین جانتی ٿی۔ ہر پھلی سنیگ ۾ ڈرماتما ٿی۔ ڈرماتما اُنکو کھا جاتا هئ جو کام کٹاری نہین چلاتی۔ ڈرماتما صرف اُنکو نہین کھتی جو دان پُچ کرتی هئ۔ منش جو کچ کرتی اُنکا قل دوسری جنم ۾ ملتا هئ۔ وه اِن ڈٹریکت دان کرنا هئ۔ ایشور اُرت دان کرتی هئ۔ جئسی کوئی کرشن اُرت پی کرتی هئ۔ پرننو کرشن کو گیتا کا پڳوان سمجھنی کارڳ موندھارا کر دیتا هئ۔ پڳوان کھتی هئ مئن پارت ۾ ہین آیا ہون۔ تہ بچی جانتی ہو ہمارا باپ پرمڈام سین آیا هئ۔ همکو کھتی هئ بچی، اَب نانک پورا هوتا هئ، مجھی یاد کرو۔ تہ ہین سو لکشمی نارائڳ ٿی۔ تریتا ۾ هئ رام سینا.... کرشن کا یگ تو کوئی اَلگ نہین هئ۔ اُنھون نین دواپر ۾ ڊال دیتا هئ۔ یہ قر پی هونگا۔ باپ بٹ بچون کو شاسترون کا سار سمجھاتی هئ۔ مئن نین کوئی گیتا آد هات ۾ نہین اُٹائی هئ۔ مجھی تو گیان کا ساگر کھتی هئ۔ مجھی پڳت اُسی پی کھتی هئ ست هئ، چئن هئ... منش جو بہت وید شاستر آد پڑھتی هئ، اُنکو شاسترون کی اُتار ٿی کھا جاتا هئ۔ اَب یہ وید شاستر آد کھان سین شروع هوئی؟ پڳتی مارگ سین۔ یہ ڊراما اُنادی بنا هوتا هئ۔ اُسی نہین وید شاستر اُنادی کھینگی۔ اگر اُنادی کھین تو سنیگ سین لیکر کھا جائی۔ سنیگ ۾ تو وید شاستر هوتی نہین۔ یہ تو پڳتی مارگ سین شروع هوتی هئ۔ اَب باپ کی بُڈی ۾ هئ ک مئن گیان کا ساگر ہون۔ اِس منش سرشتی کو مئن ہین جاننا ہون۔ باپ آکر اپنا پریچیہ دیتی هئ۔ یہ سرشتی چکر کُسی قرتا هئ، 84 جنم کُسی

پوڄتي هئ. تر جانتني هو هر 84 جنر ستو، رجو، تمو ۾ ڀارت بجاتي هئ.

آپي باپ نين آڪر برهما دواران يهه يگهه رچا هئ. شو بابا دواران هر برهما کي بچي بني هئ. تو وه دادا هو گيا. وهان تو هئ هين باپ کا ورثا. آڏا ڪلڀ سين تر چاهتي ٿي مڪتي جيون مڪتي کا ورثا. يهه نهين جانتني ٿي ڪ باپ پڳتون کي پاس آئينگي، ڪيا ڪرينگي. ڪهتي هئ پڳوان گهر بڻي آجائي. سو تو بڙي گهر ۾ آئينگي نان. تمهاري ليئي تو اپنا گهر چوٽا هئ. يهه هئ بيحد کا گهر. پڳوان تو ضرور پڳتون کي ليئي آئينگي. پڳت پڳوان کي بچي نھري. ائسي نهين، پڳوان سڀ پڳتون ۾ هئ، سڀ پڳوان هئ. نهين. باپ ڊئريڪٽ بڻ سمجھاتي هئ ڪ مٿن آئونگا ضرور، آڪر بچون ڪو سک ڏونگا. منش ولات سين آتي هئ تو بڙي وڻڊرڦل سوغات لاتي هئ. باپ ڪهتي هئ ڪ مٿن تمهاري ليئي وٽڪنڻ سوغات لايا هون. وهان وڪ نهين ملينگا. اس ۽ بيان امبرت پيني سين تر سورڳ ۾ جا سڪتي هو. تو ضرور زهر چورنا پرينگا. مٿن ڪوئي سناسيون اداسيون مثل ڀڙسٽڪ نهين اُٿا هون. مٿن تو شانتني ڌام سڪڌام کا مالڪ بنائي ليئي راستا بتاتا هون. هي ميري لاڏلي بچون، پرديسي باپ آتمائون سين بات ڪرتي هئ. اوڙ ڪوئي ائسي نهين ڪهينگي ڪ مٿن پرماٿما هون، تر آتمائون سين بات ڪرتا هون. وه تو ڪهتي اهر پرماٿما ت تومر. باپ، باپ ڪو ورثا دينگي ڪيا! باپ ضرور بچون ڪو ورثا دينگي. تمهاري ڪنني وشال ٻڌي بني هئ. باپ آڪر ٻڌي کا تالا ڪولتي هئ. ٻڌي ۾ مڙل وطن، سوکيم وطن ياد هئ. يهه هئ اسٽول وطن. تر آب بن گئي هو تر ڪالدرشي. تينون لوڪون، تينون ڪالون ڪو جانتني هو. يهه هئ ڊيٽيل ڪي باتين. نٽشيل ۾ تو هئ هين دو باتين، باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرنا هئ. ياد ڪي چارٽ پر هين مدار هئ. گهر ۾ رهو، ڀڳتي سين چلو، باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرو. چارٽ رڪو ڪ هر ڪتنا سميه يوگ ۾ رهي؟ باپ ڪو ياد ڪرني سين ورثا ضرور ملتا هئ. باپ تو بهت سهج ڪر بتلاتي هئ. پرنتو ڪوئي ياد ڪري پي نان. مايا ايڪدم ڀلاءِ ديني هئ. ڪوئي ڪوئي بانڌيلي بچيان ائسي آچي هئ جو گهر ۾ رهي پي ڪئين مهارتيون سين آچا يوگ ۾ رهي هئ. شو بابا ڪو بهت ياد ڪرتي هئ شو بابا همين دڪ سين چڙاڻو. جانتني هئ شو بابا سين همڪو سورڳ ڪي راجائي ملتي هئ. گهر ۾ ياد ڪرتي ڪرتي اگر پراڻ تياڳ دي تو پي بهت آچا پڊ مل سکتا هئ. ”ميرا تو ايڪ دوسرا نه ڪوئي“ اسي نشچيه سين ٻيڙا پار هو جائي. ڪتني مار کاتي هئ! ائسا ستنسنگ تو ڪيي نهين ديڪا هونگا جهان استريان مار کاتي. ستنسنگ ۾ جاني سين ڪوئي منع ڪرتي هئ ڪيا؟ ڏير ستنسنگ هئ. يهان تو اٻلائون پر ڪتني اتياچار هوتي هئ، وگهن پرتي هئ! شروع سين ليڪر چلنا آيا هئ. آڪاسر، بڪاسر ڪئسي لي جاتي ٿي بچون ڪو، وڪ ڪي ليئي مارين ڪتني کاتي ٿي! ڪوئي تو بات هونگي نان. آچي آچي بچي پل سينترس پي ڪولتي هئ ڦر پي چلتي چلتي مايا کا وار هو جاتا هئ. باپ تو ڌرمراج پي هئ. امبرترس ۾ ايڪ اڪال تخت هئ، اسڪا آرٽ ڪوئي سمجھتي نهين هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن ڪالون کا ڪال پي هون. وه جمگهٽ تو ايڪ دو ڪو لي جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن تو سڀ آتمائون ڪو لي جائونگا اس ليئي خوش هونا چاهيئي. بابا آپ چلي آئي. آڏا ڪلڀ سين پڳتي ڪي هئ پرنتو واپس ڪوئي پي جا نهين سڪتي. آچي آپ سڀي ڪو لي جاتي هو. منش ڪهتي هئ پڳوان ڪالون کا ڪال هئ جو سڀي ڪو مار ڊالتي هئ. پرنتو مٿن مارتا نهين هون. مٿن تو تمهين شرير سين مڪت ڪر، آتما ڪو گل گل بناء واپس لي جاتا هون، اس ۽

ڊرنِي ڪي توبات هيئن نهين هئ. بهت بچي مَرني سين ڊرتي هئ. ڊرتي وه هئ جنڪا پورا يوگ نهين. اُڙي، هر تو تياري ڪر رهي هئ واپس جاني ڪي. بابا آيا هئ تياري ڪراءِ لي چلني ليئي، تو تهر سور ڳواسي نهين بنينگي؟ ڪهتي هئ فلاڻا سور ڳواسي هوئا. پرننو جاتي ڪوئي پي نهين هئ. سور ڳ تو ڀارت ۾ هوتا هئ. وه ٿا ستيگ. ڪلهيگ ۾ سور ڳ ڪهان سين آيا. اخبار ۾ ڊالتي هئ فلاڻا وٽڪنڊ ڳيا، اُنڪو سِرَڙا ڪلاتي هئ. اَب وٽڪنڊ ۾ تو آتاه وٽيو هئ ڦر تهر اُنڪو ڪيا ڪلائينگي. اُنڪي تو سدگتي هو گئي تو ڦريهان ڪا پوچن ڪلاءِ پتت ڪيون بناتي هو! آبي تهر بچي جانتِي هو سچ سچ تمڪو نرواڻ ڌار جاني ليئي بابا سڪيا ديتي هئ. تو خوشي سين جانا چاهيئي. پُراڻي ڪانتون ڪي دنيا سين سنڀنڌ ٿوڙنا چاهيئي. باپ ڪتنا سهج ڪر بتلاتي هئ. صرف مجهي ياد ڪرو اِسهر تو بهت خوشي هوني چاهيئي. باپ ڪهتي هئ اتي اندريه سڪ پوچنا هو تو ميري بچون سين پوچو. آبي ڪي پرشارت سين 21 جنمون ڪي پرالڀڌ بناتي هئ. اَب نهين ليئا تو خلاص. ريس بڙي پاري هئ. سيڪو پرشارت ڪرنا چاهيئي. باپ ڪهتي هئ بچي، هماري اوپر جيت پراپت ڪرو. بابا، ماما، باپ دادا، پتاشري ڪهتي هو نان. يهه بابا پي اُن سين پڙهه رها هئ نان. شو بابا پڙهاتي هئ. يهه گر هست ڌنڌي آڏو والا ٿا نان. اُٿسي خيال نهين آنا چاهيئي مٿن پيچي آيا هون، اِس ليئي دڙڙي نهين لڳا سڪتا هون. ماما باپ ڪهتي هئ سپوت بچا وه جو فالو ڪري. يهه ماما باپ پي پرشارتي هئ. پرشارت ڪراني والا هئ مات پتا. تهر مات پتا هر ٻالڪ تيري... تو يهه پي اُنڪا ٻالڪ هوئا نان. يهه پي گر هستي ٿا. تهر پي گر هستي هو. هئ بڙا سهج. اِسهر پي ڪنيائون ڪا تو اهو سوڀاڳيه هئ، اُنڪو جهت بچاءِ لپتي هئ. پانچ وڪارون ڪي سينڙهي نهين چڙهنا هئ. ٻال برهمچاري پيشهر پنامه ڪا مثال هئ نان. يهه راج يوگ هئ. تهر جانتِي هو هر پوشيه راجاڻي پاني ليئي پرشارت ڪر رهي هئ. ماما بابا پي پرشارت ڪر اونچ تي اونچ پڌ پاتي هئ. ڪلپ پھلي پي اُنھون نين پايا ٿا. ڪهتي هئ لاڏلي بچي، تهر هماري تخت ڪا مالڪ بنني ليئي پرشارت ڪرو. ماما بابا ڪهتي هو تو ڪيون نهين پرشارت ڪرتي هو، ڪوئي تڪليف هو تو بابا ڪو بتائو. اِس ڪارڻ پرشارت ڪم چلنا هئ. باپ هئ اونا شي سرجن. باقي ڪوئي پي تڪليف هو تو چاهي لکو، چاهي سنمڪ آڪر پوچو. باپ راءِ دينگي. مڪي بات هئ باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرنا. نٿيل ۾ يهه ڪافي هئ. سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي پاني ڪا پرشارت ڪرتي ڪرتي اِتنا ياد ڪرنا هئ جو اُنت ڪال اوڙ ڪچ ياد نه آئي. گر هست وهنوار ڪو پوئني ڄاڻو. ڪهتي هئ منزل تو بڙي هئ اوڙ وشو ڪا مالڪ بننا هئ. لڙائي ۾ ڪتني محنت ڪر حد ڪي بادشاهي لپتي هئ. تهر تو سور ڳ ۾ وشو ڪي مالڪ بنتي هو، اوڙ ڪيا چاهيئي! اِتنا مينا باپ دنيا ۾ اوڙ ڪوئي هوتا نهين. پرننو اِس باپ ڪي نام، روپ، ديش، ڪال ڪو پوئل گئي هئ. بروبر شو هر آتمائون ڪا باپ سور ڳ ڪا رچتا هئ تو سور ڳ ڪا هيئن ورثا ديتي هونگي نان. يهه پوئل گئي هئ. ڪسڪو سيڪنڊ ۾ پي تير لڳ سڪتا هئ. بروبر بيحد ڪا باپ هئ، ورثا ديني آيا هئ. ڪرئيتر هئ. ڪسڪا؟ ڪيا نرڪ ڪا؟ اُٿسي تو ڪيي نهين ڪهينگي. باپ تو سور ڳ ڪا مالڪ بناني والا هئ. بس، هر تو جهت ڄاڪر اُنڪا هاڻ پڪڙتي هئ. ٻوڊي ساڌارڻ تن ۾ آيا هئ. باپ ڪهتي هئ سڀ بچي بي سمجھه پوجاري پتت بن پري هئ. مٿن آڪر پوجاري سين پوجيه بناتا هون. يهه پي پوجاري ٿا. نارائڻ ڪي پوجا ڪرنا ٿا. چتر ۾ ڊڪايا هئ لڪشمي اُنڪي پانو ڊبائي هئ. باپ ڪوئي اُٿسي ٿوريئي ڪهتي هئ ڪ چرڻ ڌوڪر پيئو. باپ

ڪهتي پھلي لڪھمي، پيڇي نارائڻ. تو جو لڪھمي بنتي هئ. اُنڪا مٿن ڀانؤ دَٻاتا هون. ٻوڊي مائون ڪو ڪهتي ٿر نين آڏا ڪلپ ڪٽي ڏکي کائي هئ. پھلي اوڀچاري پڳتي ٿي. آب وڀچاري پڳتي بن پري هئ. ٿڪ گئي هئ. تو باپ ڪو سنڪلپ اونا، مٿن جاڪر نئين سرشتي رچون. باپ تو چاڻي چاڻهار هئ. ڪهتي هئ ان ٻچارون نين آڏا ڪلپ پڳتي ڪي هئ. آب بلڪل ٿڪ پري هئ. مٿ ڀي بڙا ڪڙا هئ. ايڪو دو ڪو ختم ڪر دينگي. باپ هئ نالي بڳل. پرنٽو ڪهتي هئ مٿن ڀي ٻنڌن ۾ ٻانڌا هوئا هون. جانتا هون ٻچي بهت ڏکي هئ. ان ۾ پانچ وڪار آڪر چٽڪي هئ. اُنڪو آب خاطر ڏيتي هئ. تمھاري سڪ ڪي دن آئي هئ. آڀي ٿر شريمت ۾ چلو تو سرشت تي سرشت بنينگي. باپ هئ اونچ تي اونچ. باقي سڀ هئ رچنا. برهما، وشنو، شنڪر ڪو پرماتما نھين ڪھينگي. سڀر سول ايڪهين باپ هئ. برهما، وشنو، شنڪر وهه هوئي سوڪير وطن واسي. چترن ۾ برهما، وشنو، شنڪر ڪي آڱي شولنگ رڪتي هئ ڪيونڪ ٻچي هئ نان. يھ ڀي وهه نھين جانتی. آڀي ٿر ٻچون ڪو ڊويہ درشتي ملي هئ. تمڪو تو بهت هرشت رهنا چاهيئي. هر ساري سرشتي ڪي آڏ، مڏي، اُنت ڪو جانتی هئ. باپ سين سورڳ ڪا ور ٿا لي رهي هئ. صرف باپ ڪو ياد ڪرتي هئ. گرھست وهنوار ۾ رھتي هئ. اسر ڪوئي چوڙني ڪي بات نھين. پھلي تو گئوشالا بناني ٿي. نھين تو يھ ڪئسي هوشيار بن سڪتي. پانڊوون ڪو ديش نيڪالي ملي ٿي، تو يھ گئوشالا بني نان. آب ٿر سمجھتي هو هر ڪانتون سين قول بن رهي هئ. ڪيون نه هر بابا ڪي تخت ۾ بنين. بابا ڀي ڪهتي هئ فالو ڪر نمبروار تخت ۾ بنو. آڀني دل سين پوچنا هئ هر بابا ڪو ياد ڪرتي هئ؟ رات ڪو سدا پوتاميل ديڪو. ساري دن ۾ اُٿو سويري اون ڪر ڪتنا سميه باپ ڪو ياد ڪيئا؟ باپ ڪو ياد ڪر شريمت ۾ چلنا هئ. ايڪو دو ڪو ڪانتا نھين لڳنا هئ. ڪام ڪروڌ هئ مکيه. اُنڪو جيتو تو دوسري چوٽي چوٽي وڪار ٺنڊي هو جائينگي. ڪام مهاشترؤ هئ. ڪام ڪي ڪارڻ لڙائي جهڳڙي مارا ماري ڪتنا ڪرتي هئ. ڪهتي هئ بابا، ٻچي بهت اُشانت ڪرتي هئ. سورڳ ۾ تو ڪي ڪوئي ڪسي ڪو تنگ نھين ڪرتي. وهان ٻچي ڀي تنگ نھين ڪرينگي. اس ليئي آب باپ اوڙ سورڳ ڪي سڪ ڪو ياد ڪرو. بس، آب هر چلي سڪڏام. آچا. ميني ميني سڪيلڌي ٻچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني ٻچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار -

- (1) مات پتا ڪي تخت ڪو جيتني ڪي دؤڙ لڳائي هئ. پورا فالو ڪرنا هئ.
- (2) پُراڻي ڪانتون ڪي دنيا سين سنڀڌ ٿوڙ ”ميرا تو ايڪ دوسرا نه ڪوئي“ اس نشچيه ۾ پڪا رھنا هئ.

وردان - هرايڪ ڪو پيار اوڙ شڪتي ڪي پالنا ديني والي پيار ڪي پنڊار سين پڙپوڙيو
 جو ٻچي جتنا سڀي ڪو باپ ڪا پيار بانتي هئ اُتنا اوڙ پيار ڪا پنڊار پڙپوڙ هوتا جاتا هئ. جيئي هر سميه پيار ڪي برسات هو رهي هئ، اُٿسي اُنيو هوتا هئ. ايڪو قدم ۾ پيار دو اوڙ بار بار پيار لو. اس سميه سڀڪو پيار اوڙ شڪتي چاهيئي، تو ڪسڪو باپ دواران پيار دلاو، ڪسڪو شڪتي.... جس سين اُنڪا اُمنگ اُتساه سدا بنا رهي، يهي وشيش آتمائون ڪي وشيش شيوا هئ.
سلوگن - جو مياوي چترائي سين پري رھتي هئ وهي باپ ڪو آتي پري هئ.